దైవ సన్నిధిని పొందినవాడు సర్వత్ర పూజింపబడుతాడు

స్వగృహే పూజ్యతే మూర్ఖః స్వగ్రామే పూజ్యతే ప్రభుః
స్వదేశే పూజ్యతే రాజాః విద్వాన్ సర్వత్ర పూజ్యతే.

ఎంతటి మూర్ఖుడైనా స్వగృహములో గౌరవించుట తప్పదు. ఎంతటి మూర్ఖుడైనా తల్లి తండ్రులు ప్రేమించక తప్పదు. కారణం ఏమిటి? తమ పుత్రుడగుట చేత ప్రేమానుబంధములను వదలుకొనలేక అభిమాన మమకారముల చేత మూర్ఖుడైనా ప్రేమిస్తుంటారు, తల్లిదండ్రులు. గ్రామాధికారి ఎన్ని విధములైన మూర్ఖత్వముతో ప్రవర్తించుచున్నా గ్రామస్థులు అతనిని గౌరవిస్తారు. కారణము? అధికారము తన హస్తములో ఉంటున్నది. అధికారము చేకూర్చుకున్న వ్యక్తికి కూడా గౌరవము లభిస్తున్నది. గ్రామమునకు అధికారి. స్థానమునకు గౌరవము చూపాలి. దేశములో రాజు ఎలాంటి వాడైనా ప్రజలు అతనిని గౌరవిస్తారు. కారణము, అధికార స్థానము. ఈనాటి కలియుగమునందు అధికారమునకు, ధన సంపత్తికి గౌరవము ఇస్తున్నారేగానీ గుణమునకు గానీ, శీల సంపత్తికి గానీ గౌరవము అందించటము లేదు. విద్య సర్వత్ర పూజ్యతే. ఎట్టి విద్య? ఆత్మ విద్యకే సర్వత్ర గౌరవము ఉంటున్నాది. దేశకాల పరిస్థితులకు ఏమాత్రము గురికాక, విద్య సర్వత్ర గౌరవింపబడుతుంటుంది. ఆత్మ విద్య మరింత గౌరవము నందిస్తుంది. అదే వేదకాలమందు ఆవిర్భవించిన బ్రహ్మజ్ఞాన తత్త్వము. Griffith అనే జర్మను ఈ వేద తత్త్వమును గురించి అనేక విధములుగా ప్రబోధిస్తూ వచ్చాడు.

భారతదేశములో లేనిది ఏదేశములోను లేదు

మానవునినుండి ఆవిర్భవించిన మొట్టమొదటి పదము, వేదము. అందువలననే Max muller కూడా వేదమును గౌరవిస్తూ వచ్చాడు. అతను ప్రత్యేక ఆశ్రమమును నిర్మించుకొని

sri sathyasai vachanamrutam

ఆ ఆశ్రమములో ఏకాంత జీవితము గడుపుతూ వేదమును ఇంగ్లీషులో తర్జుమా చేస్తూ వచ్చాడు. ఆనాడు అనేకమంది భారతీయులు Oxford University లో ICS చదువుతుండేవారు. వేదములను పురస్కరించుకొని వారందరికి ఒక చక్కని సందేశము నందిస్తూ వచ్చాడు Maxmuller. "What India teaches us" అని ఒక పుస్తకము వ్రాసాడు. 'సత్యంవద', 'ధర్మంచర', 'మాతృదేవోభవ', 'పితృదేవోభవ' ప్రధానమైన నాలుగు స్థంభములు భారతీయ సంస్కృతి అనే భవనమునకు అన్నాడు. వేదమునుండి ఆవిర్భవించిన సమస్త ధర్మములు భారతీయ సంస్కృతియొక్క అంగములే! సంస్కృతి ప్రభావము పురస్కరించుకొని విల్సన్ చాలా వర్ణిస్తూ వచ్చాడు. పరాశర మహర్షి రచించిన పురాణములను తాను ఇంగ్లీషులోకి తర్జుమా చేస్తూ వచ్చాడు. ఆ తర్జుమా చేసిన పద్మపురాణము యొక్క ప్రభావము చక్కగా వివరిస్తూ "కలియుగమునందు పర్తి అనే గ్రామములో 'సత్య' అనే పేరుతో ఐదడుగుల మూడంగుళముల వ్యక్తి ఉద్భవిస్తాడని దానిలో ఉంటున్నాది. ఇది యావత్ప్రపంచమును ఆకర్షించే biggest magnet", అన్నాడు. ఈ విధమైన నాడీ గ్రంథములన్నీ పరాశర మహర్షి అనేక భారతీయుల భవిష్యత్తు గురించి వ్రాస్తూ వచ్చాడు. మను చక్రవర్తి వ్రాసిన ధర్మశాస్త్రమును గొప్పగా తర్జుమా చేస్తూ Manu's law అనే book వ్రాసాడు. ఈ మను శాస్త్రములో లేని తత్త్వము ఏ శాస్త్రములో గాని, ఏ కాలము నందుగానీ, ఏ దేశమునందుగానీ లేవు అని నిర్ణయించారు. కనుక, భారతీయ సంస్కృతి అనేక రంగములచేత, అనేక భావముల చేత యావత్ప్రపంచమును ఆకట్టుకొన్నది. 'ఎన్న భారతే తన్న భారత', అనగా భారతదేశములో లేనిది ఏ దేశములోను లేదు అన్నాడు. సర్వము భారతమునందే ఉంటున్నాయి. ఇట్టి భారత దేశముయొక్క సంస్కృతీ తత్త్వమును ఈనాడు భారతీయులే విస్మరిస్తూ వస్తున్నారు. భారతీయుల యొక్క సంప్రాప్తిగానీ, దురదృష్టముగానీ, అదృష్టముగానీ వారి వారి సంకల్పములపై ఆధారపడి ఉంటున్నది.

సంకల్పములు ఉత్తమమైనవిగా ఉండాలి

అదృష్టము అన్నాను నిన్న, అ-దృష్టం. అనగా దృష్టికి కనుపించనిది అదృష్టము. ఈ అదృష్టము ఎట్లా మనకు ప్రాప్తిస్తుంది? సంకల్పములనే బీజములు నాటి కర్మలనే ఫలములు పొందుతున్నాము. కర్మలనే బీజములను నాటి అభ్యాసములనే ఫలములు పొందుతున్నాము.

sri sathyasai vachanamrutam

అభ్యాసమనే బీజములు నాటి శీలము అనే ఫలము పొందుతున్నాము. శీలమనే బీజము నాటి అదృష్టమనే ఫలము పొందుతున్నాము. అదృష్టము శీలముపై ఆధారపడి ఉన్నది. శీలము అభ్యాసముపై ఆధారపడి ఉంది. అభ్యాసము కర్మపై ఆధారపడి ఉంది. కర్మ సంకల్పముపై ఆధారపడి ఉంటున్నాది. కనుక అదృష్టమునకు మన సత్సంకల్పములే మూలాధారము. దురదృష్టమునకు ఏది కారణము? దుస్సంకల్పములనే బీజములు నాటి, దురభ్యాసమనే ఫలము పండించుకుంటున్నాము. దురభ్యాసమనే బీజములు నాటి దుశ్శీలమనే ఫలము పండించుకుంటున్నాము. దుశ్శీలమనే బీజము నాటి దురదృష్టమును పొందుతున్నాము. అదృష్ట, దురదృష్టములు రెండు సంకల్పములపై ఆధారపడి ఉన్నాయి. కనుక, సంకల్పములు ఉత్తమమైనవిగా ఉండాలి.

'స్వగృహే పూజ్యతే మూర్ఖః' మూర్ఖుడంటే ఎవరు? మంచి తెలిసి కూడా దానిని విస్మరించి ఎంత మంచి బోధించినా దానిని లెక్కచేయక పెడమార్గము పట్టేవాడు మూర్ఖుడు. ఎన్ని విధముల మంచిని బోధించినా తన యొక్క దుర్గుణములను ఏమాత్రము విడువక దానిపైనే పట్టుపట్టి సాధించేవాడు మూర్ఖుడు. సత్యమంటే ఏమిటో తెలుసు, ధర్మమంటే ఏమిటో తెలుసు, దుర్యోధనునకు, దుశ్శాసనునకు. కానీ, ఆచరణలో ప్రవేశపెట్టేవారు కాదు. సత్యము ఏమి అని చక్కగా తెలుసు. కానీ అసత్యమునే పలికేవారు. తెలిసియు దానిని విస్మరించి తెలియని తత్త్వములను ఆచరించేవాడు మూర్ఖుడు. దివ్యత్వమును విస్మరించి లోకతత్త్వమును అనుసరించేది మూర్ఖత్వమే. ఈనాడు ఇట్టి మూర్ఖత్వము అధికమైపోయింది. కనుక, దివ్య భావములు ఈనాడు మానవునియందు ఆవిర్భవించాలి. దైవము గుణాతీతమైనది.

ప్రతి ఒక్క విషయంలోను దైవాజ్ఞ ప్రకారం నడుచుకోవాలి

దైవమనగా ఏమిటి? సర్వులయందున్న ప్రేమే దైవము. Love is God. ప్రేమ సర్వులయందు ఉంటున్నాది. పరమాత్ముడు తన ప్రేమను ఏవిధముగా ప్రకటిస్తున్నాడో అదే విధముగా ప్రతిమానవుడు తనయందున్న ప్రేమ తత్త్వాన్ని ఆవిధముగా ప్రకటించాలి. ప్రేమ పరమపూజ్యమైనది. అనంతమైనది ఈ ప్రేమ. అప్రమాణమైనది ఈ ప్రేమ. అలాంటి తత్త్వమును భగవత్ తత్త్వంగా భావించాలి. ఎంతటి బలవంతుడైనా, ఎంతటి మేధాశక్తి కలవాడైనా, ఎంతటి

srisathyasaivachanamrutam

ధనవంతుడైనా ప్రేమను వ్యాపార రీతిగా కొనటానికి వీలుకాదు. ఇది కేవలము అద్దెకు ఇచ్చునది గానీ, అద్దెకు పుచ్చుకొనునదిగానీ కాదు. ఇది అప్పు తీసుకునేది గానీ, అప్పు ఇచ్చేది గానీ కాదు. ప్రేమ సర్వత్ర పరిపూర్ణమై ఉన్నది. ఈనాడు ఇట్టి ప్రేమను వ్యాపార రంగములో ప్రవేశపెడుతూ వస్తున్నారు. కనుక అట్టి ప్రేమను ప్రేమ పూర్వకముగా అందుకోవాలి. అదే మానవుని ప్రధాన లక్ష్యము. ఈనాడు అనేక విద్యలందుకుంటున్నారు. అనేక శక్తులు సంపాయిస్తున్నారు. అనేక పదవులు ఏలుతున్నారు. కానీ అది కాదు. పవిత్రమైన ప్రేమను అందుకొనే అర్హతను మనం సంపాదించుకోవాలి. ఇట్టి పరమ తత్త్వాన్ని మనకు బోధించే నిమిత్తమై వేదములు అనేక శాఖోపశాఖలుగా వృద్ధిపొంది మానవులకు ప్రబోధిస్తూ వచ్చారు. ప్రేమ తత్త్వము అనగా ఏమిటి? ప్రేమకు రూపము లేదు. అయితే ఈ ప్రేమతత్త్వము అనుభూతికి మాత్రం సర్వరూపములు ఉంటున్నవి. ఇది ఎలాంటి రూపం ధరిస్తే అలాంటి రూపాన్ని పొందుతుంది. ఎవరినైనా ప్రశ్నించవచ్చు, గాలికి ఏమి రూపమని? గాలికి రూపం లేదు, కానీ గాలి ఉన్నది. గాలియే లేకపోతే నీవే లేవు. అయితే దీనికి రూపం ఏరీతిగా నిర్ణయించుకోగలవు? ఫుట్‌బాల్‌లో గాలి పంపిస్తే ఫుట్‌బాల్ రూపము ధరిస్తుంది. బెలూన్‌లో వేస్తే బెలూన్ రూపం ధరిస్తుంది. అదే రీతిగా ఏ వ్యక్తిలో ఈ ప్రేమరూపం చేరుతుందో ప్రేమతత్త్వం ఆ రూపాన్ని ధరిస్తుంది. రెండవది నీరు – నీరుకు ఏ రూపం ఉంది. నీటికి ఏ రూపము లేదు. ఎలాంటి పాత్రలో పోస్తే అలాంటి రూపము ధరిస్తుంది. ఆకారము పురస్కరించుకొనియే ప్రేమతత్త్వము నిరూపిస్తూ వచ్చింది. కానీ, ఈనాటి మానవుడు పాత్ర చూస్తున్నాడే గానీ దానియొక్క భావాన్ని ఏమాత్రము గుర్తించటం లేదు. అనగా ప్రవృత్తి మార్గమునే అనుసరిస్తున్నాడు. నివృత్తి తత్త్వమును అర్థం చేసుకోవటం లేదు. భక్తి అనగా ఏమిటి? కేవలం ధ్యానం చేయటం, జపము చేయటము ఇత్యాదివి భక్తిగా భావిస్తున్నారు.

ఈ భక్తిని నవవిధ మార్గములలో చెప్పారు.

శ్రవణం కీర్తనం విష్ణోఃస్మరణం పాదసేవనం
అర్చనం వందనం దాస్యం సఖ్యమాత్మ నివేదనం

ఈ నవవిధ మార్గములలో ఆత్మనివేదనకు ఉన్నత స్థానము లభించింది. స్నేహము తరువాతనే

sri sathyasai vachanamrutam

ఆత్మనివేదనము జరుగుతుంది. అంతవరకు అర్పితము కాదు. అర్పితమనగా ఏమిటి? తనను తాను ఇచ్చుకోటమే. ఈ స్నేహమును మనం పెంచుకోవాలి. స్నేహ తత్త్వము అంటే ఏమిటి? హలో అంటే హలో అనటమా స్నేహం? కాదు, కాదు. రెండు దేహములు, ఒక్క ప్రాణము. అదే స్నేహం. రెండు దేహములందు ఒకే భావము ఆవిర్భవించాలి. అదే మైత్రి అన్నారు. మైత్రి అనగా మూడింటియందు శరీరము, మనస్సు, ఆత్మ ఉన్నది ఒక్కటే. అదే నిజమైన స్నేహము. దేహము, మనస్సు, ఆత్మతత్త్వముల ఏకత్వమే అర్పితమనేది. అప్పుడే ఈ దివ్యత్వము మనకు ప్రాప్తిస్తుంది. "నేను నేనే, నీవు నీవే" అనుకున్నంతవరకు ఇది ప్రాప్తించదు. 'మమైవాంశో జీవలోకే జీవభూత స్సనాతనః'. ప్రతి ఒక్కరియందు నా అంశమే ఉంటున్నది. కనుక నీవు ప్రత్యేకముగా ఉండినవాడవు కాదు. కేవలం దేహములు వేరు అవటం చేత నీవు ప్రత్యేకమైన వ్యక్తిగా భావిస్తున్నావు. ఈ మైత్రీ తత్త్వాన్ని మనం అభివృద్ధి గావించుకోవాలంటే ఆజ్ఞ ప్రకారం చక్కగా నడచుకోవాలి. ఈనాటి భక్తియందు తమ స్వార్థమునే లక్ష్యము నందుంచుకుంటున్నారు గానీ దైవాజ్ఞను ఏమాత్రం పాటించటం లేదు. ఇంక ఎందుకు ఆజ్ఞ ఇవ్వాలి? ఇంక భక్తి తత్త్వము ఎక్కడ ఉంది? చెప్పినది చేయనప్పుడు భక్తి అనేది ఎక్కడ నుండి వస్తుంది? ప్రతి ఒక్కటి దైవాజ్ఞ ప్రకారం నడచుకోవాలి. అదే నిజమైన మార్గము.

దైవ సంకల్పముచేత సర్వము జరుగుతుంది

పురందరదాసు చెప్పాడు. "ఓ భగవంతుడా! నిన్ను మరచిపోవటం చేతనే ఈ ప్రపంచములో నేను పుట్టాను. నిన్నే నా హృదయంలో పెట్టుకుంటే నాకు జన్మయే లేదు". అందరి సంశయములకు ఒక్కటే కారణము. దేహాభిమానము ఉన్నంత వరకు వానికి సంశయము వదలదు. ఒక్క తూరి నీవు విచారణ చేయి. కొండలో రాతిపైన చెట్టుపుట్టింది. దానికి కట్టకట్టి నీరుపోసి ఎరువు వేసి ఎవరు పెంచారు? నీవే పెంచావు. నెమలికి ఇన్ని రంగులు ఎవరు వేశారు. ఎంత గొప్ప కళాకారుడవు నీవు దేవుడా! పచ్చని చిలుకకు ఎఱ్ఱని ముక్కు పెట్టావు. ఇవన్నీ ఏ సైంటిస్టు నిర్ణయము చేయగలడు? కేవలము వారు ప్రకృతి ధర్మముగా విశ్వసిస్తున్నారు. కాదిది. ఇది కేవలము నివృత్తి మార్గము. దైవ సంకల్పము చేత సర్వము జరుగుతూ ఉంటుంది. దైవ సంకల్పముతో జరగనిది ఒక్కటీ లేదు. అట్టి విశ్వాసము మనము ఈనాడు పెంచుకోవాలి.

'హీనుడను, బీదవాడిని' అని భావిస్తున్నారు అనేకమంది. కానేకాదు. అందుకే పురందరదాసు చెప్పాడు, 'ఓ దేవుడా! నీవున్నంతవరకు నేను ఎందుకు పరదేశిని అవుతాను? నేను ఎందుకు బీదవాడినౌతాను? అంతా నీవే చేస్తున్నావు. విద్య చెప్పేవాడవు నీవే. బుద్ధి చెప్పేవాడవు నీవే. శిక్షించేవాడవు నీవే, రక్షించేవాడవు నీవే. నీ చేతిలో లేనిది లేదు. నాపైన నీకు సర్వహక్కులు ఉన్నాయి. నేను ఎందుకు బీదవాడినౌతాను? నేను నీవాడను కనుక నాపై నీకు హక్కు ఉంది." అందరు దైవాంశ స్వరూపులే! అట్టి సత్యము గుర్తించి అట్టి దైవముతో చేరటానికి ప్రయత్నించాలి.

ఎన్ని చదువులు చదివినప్పటికి, ఎన్ని పదవులు ఏలినప్పటికిని కేవలము పదవిలో ఉండినంతవరకు గౌరవమే. పదవులు పోయిన తరువాత ఎవరు నిన్ను గౌరవిస్తున్నారు. దైవసన్నిధిని నిల్చినవానికి ఎక్కడ ఉండినా గౌరవమే.

అడవులయందున్న ఆకసముననున్న
పట్టణమున నున్న పల్లెనున్న
గుట్టమీద నున్న నట్టేట పడియున్న
మరువబోడు సాయి నిన్ను మదిని ఎపుడు

తన అభీష్టము నెరవేరెనా 'దైవము' అని పూజిస్తాడు, లేకపోతే 'దయ్యము' అని దూషిస్తాడు. నిజానికి తానే దయ్యముగాని దైవము కాదు. లోకవాంఛలతో నీ హృదయాన్ని నింపుకుంటే నీవే దయ్యము. దయతో నింపుకో, లోకవాంఛలతో నింపుకోవద్దు. ఒక ట్యాంకు స్వచ్ఛమైన నీటితో నింపుతే ట్యాపు నుండి స్వచ్ఛమైన నీరే వస్తుంది. ట్యాంకులో మలినపునీరుంటే ట్యాపులో నుండి మలినపు నీరే వస్తుంది. యద్భావం తద్భవతి. నీ భావము పురస్కరించుకొనియే దైవము నీకు గోచరిస్తాడు. రామాయణములో చెప్పాను. యముడు ఎవరు? రాముడు ఎవరు? యముడే రాముడు, రాముడే యముడు. యముడు వేరు, రాముడు వేరుకాదు. పాదాక్రాంతుడై శరణు జొచ్చిన విభీషణునికి రాముడు దేవుడుగా కనిపించాడు. కానీ దుర్మార్గములో ప్రవేశించి దుష్టతనము ఆచరించటము చేత రావణునికి రాముడే యముడు అయ్యాడు. 'ఓం నమో నారాయణాయ' అని చింతిస్తున్న ప్రహ్లాదునికి నారాయణుడే దైవముగా కనిపించాడు. నామ రూపములనే ఆధారము చేసుకున్న హిరణ్యకశిపునికి నారాయణుడే యముడుగా మారిపోయాడు.

sri sathyasai vahanamrutam

దుష్టగుణముల చేత దయాదాక్షిణ్య రహితుడై స్వంత సోదరినే హింసించుటకు పూనుకున్న కంసునికి యముడుగా కనిపించాడు కృష్ణుడు. కంసుని తండ్రి ఉగ్రసేనునికి కృష్ణుడు దైవముగా కనిపించాడు. దైవము వేరు యముడు వేరు కాదు.

అంతా నీ భావములు పురస్కరించుకొనే వస్తాయి. కాబట్టి అదృష్టదురదృష్టములకు ఇదే మూలకారణము. కనుక మొట్టమొదట మనము అదృష్టులు కావాలి. అదృష్టులు కావాలనుకుంటే చక్కని శీలవంతమైన గుణములు కలిగి ఉండాలి. అట్టి గుణములున్న వానికే ఆ భాగ్యములు చక్కనివి ఏర్పడతాయి. అట్టి గుణవంతుడే చక్కని కర్మలు ఆచరిస్తాడు. ఎట్టి కర్మలు, సర్వకర్మ భగవత్ప్రీత్యార్థం. ఏకర్మలు చేసినా దైవకర్మలు గానే భావిస్తూ రావాలి. అట్టివానికి సత్సంకల్పములే ఆవిర్భవిస్తుంటాయి. దుష్ట సంకల్పములు దరికి చేరవు. మనము భగవద్భావమును హృదయము నందుంచుకొని ఈ ప్రాకృత కర్మలను సక్రమముగా ఆచరిస్తూ రావాలి.

విదేశీయులలో ఉన్న విశ్వాసము, పవిత్ర భావములు భారతీయులలో లేవు

I.C.S. చదివే విద్యార్థులకు Max Muller చక్కని ఉపదేశము చేశాడు. చదువు అయిన తరువాత ఒక ఆఫీసరు Max Muller ను చూడటానికి వెళ్లాడు. ఈ Max Muller నాలుగు వేదములను ఇంగ్లీషులోకి తర్జుమా చేస్తున్నాడు. సంస్కృతము చక్కగా చదివినవాడు. సంస్కృతములో అనేక శ్లోకములు వ్రాస్తూ వచ్చాడు. తిరిగి పుట్టేప్రాప్తి ఉంటే భారతదేశములో పుట్టాలని కోరుకున్నాడు. భారత దేశములోని మట్టి యింత తలపై వేసుకుంటే అదృష్టవంతుడను అనుకున్నాడు. అలాంటి ఉద్దేశ్యముతో, ఉత్సాహముతోనున్న మాక్స్ ముల్లర్‌ను చూడటానికి వెళ్లాడు ఈ ఆఫీసరు. విజిటింగు కార్డు పంపించాడు లోపలకు. ఆ సమయంలో మాక్స్ ముల్లర్ ఒక సూక్తికి అర్థము యోచన చేస్తున్నాడు. చూచాడు కార్డు. ఈ వ్యక్తిపేరు చతుర్వేద శాస్త్రి. మాక్స్ ముల్లర్ చాలా ఆనందించాడు. సర్వెంటును రెండు కప్పులు కాఫీ చేయమన్నాడు. "నాకు ఒక్క వేదమే తెలియదు. ఇతను చతుర్వేదశాస్త్రి నాలుగు వేదములు తెలిసినవాడు వచ్చాడు ఎంత అదృష్టవంతుడను!" అని అనుకున్నాడు. పేరు వింటేనే ఆనందించాడు మాక్స్ ముల్లర్. తక్షణమే అతనిని లోపలికి తీసుకువచ్చాడు. కూర్చోపెట్టి కాఫీ ఇచ్చాడు. ఎక్కడనుండి

srisathyasaivachanamrutam

వచ్చావంటే నేను ఇండియానుండి వచ్చాను అన్నాడు. 'నేను వేదమును తర్జుమా చేస్తున్నాను. నీ పేరు చతుర్వేద శాస్త్రి, దీనికి అర్థము ఏమిటి?' అని అడిగాడు. ఆతడు 'వేదములు నాకేమి తెలియదు', అన్నాడు. తాను స్థంభించిపోయాడు. 'భారతదేశమునుండి వచ్చి, చతుర్వేద శాస్త్రి అని పేరు పెట్టుకొని వేదములే తెలియకుండా ఉన్నాడా? ఛీ! Today is a bad day', అనుకున్నాడు. చూశారా! విదేశీయులలోనున్న విశ్వాసము, విదేశీయులలో నున్న పవిత్రమైన భావములు భారతదేశములో జన్మించి భారతీయుడని పేరు పెట్టుకొని, భారతదేశము నీరు త్రాగి, భారత ఆహారము భుజించి, భారత గాలి పీల్చిన భారతీయులకే ఈ విశ్వాసములు లేకుండా పోతున్నాయి. ఆనాడు తనలో తాను సంకల్పించుకున్నాడు మాక్స్ ముల్లర్: "ఇంక నేను భారతదేశమునకు పోనక్కరలేదు. భారతదేశమునకు పోతే నా బుద్ధి ఏమై పోతుందో. నేను ఇప్పుడు పవిత్రముగా, పరిశుద్ధముగా ఉంటున్నాను. నిర్మలంగా ఉంటున్నాను. అక్కడ సహవాసముతో ఏమైపోతానో", అని. కంపెనీచేతనే మానవుడు చెడిపోతున్నాడు. మంచివారితో చేరితే మంచి గుణములు వస్తున్నాయి. చెడ్డవారితో చేరితే చెడ్డగుణములు వస్తున్నాయి.

పవిత్రమైన వస్తువులు ధరించినప్పుడు పవిత్రమైన భావములే వస్తాంటాయి

మనచెంత మంచి పవిత్రమైన వస్తువులు పెట్టుకోవాలి. స్వామి ఉంగరాలు ఇచ్చినా, గడియారాలు ఇచ్చినా, రక్షలు ఇచ్చినా ప్రాపంచికముగా తృప్తి కోసము ఇచ్చారని మీరు అనుకుంటారు. చాలా పొరపాటు. ఆవిధంగా మీరు భావించకండి. మీ భవిష్యత్తు జీవితానికి ఇవి ఉత్తమమైన, ఉన్నతమైన సోపానములు. పవిత్రమైన వస్తువులు ధరించినప్పుడు పవిత్రమైన భావములే వస్తుంటాయి. ఇదే అరణ్యవాసములో సీత రామునకు చెప్పింది. 'రామా! నీవు తాపసవేషము ధరించావు. అరణ్యములో సంచరిస్తున్నావు. సర్వసౌఖ్యములతో కూడిన రాజ్యమును త్యజించావు. పవిత్రమైన జీవితము గడపటానికి వచ్చావు. కానీ ఎందుకు ధనుస్సు పెట్టుకున్నావు? అస్త్రములు వెంట ఉండకూడదు. అస్త్రములు వెంట ఉంటే హింసాభావము ప్రారంభమవుతుంది. దేనిని హింసించుటకు వచ్చావు అరణ్యమునకు? అరణ్యములో సంచరించే మృగములు తమ గృహములో సంచరించినట్టుగా ఉంటాయి. తన ఇంటిలో స్వేచ్ఛగా సంచరిస్తున్న మృగములను చంపటము హింస కాదా? అవి ఏమి హింస చేస్తున్నాయి?

srisathyasaivachanamrutam

ఎందుకోసం ధనుస్సు తీసుకు వచ్చావు? ఈ విధంగా ఎలాంటి వస్తువులు మన దగ్గర ఉంటాయో అలాంటి భావాలు మన దగ్గర ఆవిర్భవిస్తాయి. పిల్లల చేతిలో పెన్ను ఉంటే ఊరికే ఏదో ఒకటి వ్రాస్తుంటారు; చిన్న కత్తి ఉంటే గోర్లు తీస్తారు, కట్టెలకు గుచ్చుతారు,. ఏమేమో చేస్తారు. ఇది పాత జన్మ వాసన, కోతిజన్మ తత్త్వము. కాబట్టి, ఇటువంటివి మన దగ్గర పెట్టుకోకూడదు. మంచివి మన దగ్గర పెట్టుకోవాలి. 'కంఠస్య భూషణం సత్యం'. శబ్దములో సత్యము వస్తుండాలి. 'హస్తస్య భూషణం దానం', అన్నారు. దానముతోబాటు దైవానుగ్రహముతో పొందిన రింగు కూడా ధరించాలి. ఇవన్నీ మనకెందుకని అంటారు చాలామంది. యథార్థమును గుర్తించుకోలేని వ్యక్తులే యీ విధమైన భావాలకు గురౌతుంటారు.

సంస్కరింపబడినదే సంస్కృతి

సంస్కృతి అంటే ఏమిటి? సంస్కరింపబడినదే సంస్కృతి. ఎట్లా? వరి పండుతున్నది. పండినదానిని అట్లానే భుజిస్తున్నామా? గడ్డినుండి ధాన్యము వేరు చేస్తున్నాము. ధాన్యము పైనున్న పొట్టు వేరు చేస్తున్నావు. బియ్యము వండి అన్నముగా చేస్తున్నావు. అగ్ని పాకము జరిగిన తరువాతనే భుజిస్తున్నావు. అగ్ని సంస్కారము జరిగిన తరువాత ఆహారముగా మారుతున్నాది. గడ్డినుండి వేరు చేయటము, పొట్టునుండి వేరు చేయటము, అగ్నితో సంస్కరింపబడటము తదుపరి నీవు భుజించటము. ఇది సంస్కారము. అనగా చెడ్డనంతా తీసివేసి గడ్డిని, పొట్టును తీసివేసి బియ్యము వండుకొని భుజించటము సంస్కారము. ధాన్యము ఒక మూట రెండు వందల రూపాయలు. కానీ సంస్కరించిన బియ్యము ఒక మూట వేయిరూపాయలు. సంస్కరించటంచేత విలువ పెరిగింది. సంస్కారము చేత విలువ పెరుగుతుంది, పరిశుద్ధము అవుతుంది. చెడ్డను దూరము చేసి మంచిని పోషించటమే సంస్కారము. అదే way of life.

మనము భుజించే ఆహారము పరిశుద్ధమైనదిగా ఉండాలి. ఇది ఒక వెండి తట్ట. వెండి వెండిగా ఉంటుంటే మనము ఉపయోగపెట్టుకోలేము. వెండిని సంస్కరింపచేసి అగ్నిలోవేసి, సుత్తితో కొట్టి సంస్కరింపచేయటం చేత అనుకూలమైన ప్లేటుగా తయారైంది. ఇది ఒక బట్ట. ఏరీతిగా అయింది? మొట్టమొదట పత్తిగా వచ్చింది. పత్తినుండి దారము తీసారు. దారము

sri sathyasai vachanamrutam

నేసి వస్త్రముగా తయారు చేశాము. అప్పుడే దానిని వినియోగించుకొనుటకు వీలైంది. పనికిరాని వస్తువును పనికి వచ్చేటట్లు చేయటమే సంస్కృతి. సంస్కారముతో కూడినదే భారతదేశ సంస్కృతి. బయటనుండి వచ్చినామంటే ముందు కాళ్లు కడుక్కొని ఇంట్లోకి పోతున్నాం. ఎందుకు? బయట మనం సంచరించటం చేత కాళ్లలో అనేక విషక్రిములు చేరి ఉంటాయి. పరిశుద్ధము చేసుకోవాలి. చాలామంది బ్రాహ్మణులు అన్నము వడ్డించుకున్న తరువాత ఔపోసనమని చేస్తారు. చేతిలో నీరు పోసుకొని తట్ట చుట్టూ చుట్టేస్తారు. పంచప్రాణముల పేర్లు చెబుతుంటారు. ఎందుకోసం చుట్టూ నీరు జల్లడం? ఇదీ ఒక సంస్కారమే! వండిన వంట లోపల, వడ్డించిన తట్టలో ఉన్న పదార్థములను చీమలు వచ్చి కొంతవరకు కల్మషము గావించవచ్చు. చుట్టూ నీరు పోస్తే చీమలు రావటానికి వీలులేదు. చిన్నచిన్న విషయములను భారతీయ సంస్కృతి చెబుతూ వస్తుంది. అర్థము లేని మాటలు సంస్కృతములో లేనే లేవు. అర్థము తెలియదుగానీ పదములు ఉపయోగ పెడుతున్నారు. తెలియనివాడు తెలియనట్లు ఉండడు. తెలిసినట్లుగా మాట్లాడుతాడు. అదే మూర్ఖత్వము. తెలియనిదానిని తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నించు. భగవత్ తత్త్వంలో ఎన్నో శక్తిసామర్థ్యములు ఇమిడి ఉంటున్నాయి. వేదములోని ఒక్కొక్క అక్షరములో ఒక్కొక్క శక్తి స్వరూపము ఇమిడి ఉంటున్నాది. 'వాక్', అదే శబ్దము. ఈ పదముతో ఇంకొక పదము వస్తుంది. పదము అనేది ఒక పదమే. పదార్థము అనేది ఒక పదమే. పదార్థమునకు అర్థము ఏమి ఉంటున్నాది? పదమునకు అర్థమే పదార్థము. గులాబీ పుష్పము పదము. గులాబీ అనే పదమునకు ఈ పుష్పమే అర్థము. కర్చీఫ్ అనే పదమునకు ఈ కర్చీఫే అర్థము. పదమునకు అర్థము చూపించేది కనుక పదార్థము అని పేరు పెట్టారు. ఇంకా కొన్ని చిత్రవిచిత్రమైనవి ఉన్నాయి. ఆధ్యాత్మిక తత్త్వంలోపల చక్కని పదము లుంటున్నవి. అక్షరము. అక్షరము అంటే ఏమిటి? భాషలోని అక్షరములు. వేదాంత పరిభాషలో అక్షరమనగా శాశ్వతమైనదని అర్థము. దీనిలో శాశ్వతములో అశాశ్వతము ఉంటున్నాది. అశాశ్వతములో శాశ్వతము ఉంటున్నాది. అక్షరం, క్షరం అనగా నశించేది. అ – అనగా నిరంతరము ఉండేది. నశించేది జీవాత్మ. నశించనిది పరమాత్మ. ఆత్మ, పరమాత్మల చేరికే అక్షరం. ప్రతి దానియందు ఎన్నో అంతరార్థము లుంటున్నాయి.

నీకర్తవ్యము నీవు నిర్వర్తించి, నీ సందేహములు దైవమునకు అర్పించు

sri sathyasai vachanamrutam

విద్యార్థులారా! మన భారతీయ సంస్కృతి గురించి తెలుసుకోవాలి. అడుగడుగునకు భారతీయ సంస్కృతి గోచరిస్తుంది మనకు. మాట మాటకు భారతీయ సంస్కృతి వినిపిస్తుంది. చూపుచూపునకు మధ్యలో భారతీయ సంస్కృతియే. ఒకానొక సమయములో గజరాజు మకరితో బాధ పడుతున్నాడు. 'రావే! ఈశ్వర కావవెవరద సంరక్షించు భద్రాత్మకా!' మొరపెట్టుకున్నాడు. తక్షణమే భగవంతుడు వచ్చాడు. అనేకమంది భగవంతుడు దాసునకు ఎంతదూరములో ఉంటారని అడిగారు. కొంతమంది తెలివితక్కువ మేధావులు "ఏనుగు అరుస్తే ఎంతదూరం వినబడుతుందో అంత దూరంలో భగవంతుడు ఉంటాడు" అన్నారు. ఎంత అజ్ఞానము! ఎక్కడనుంచో ఎక్కడికో రాడు. ఎవరు భగవంతుని ఏవిధముగా ప్రార్థన చేస్తారో ఆ రూపాన్ని ధరిస్తుంటాడు. భగవంతుడు నావెనుకనే ఉండి సంరక్షించుకోవాలి అని ప్రార్థించేవానికి, భగవంతుడు వెంటనే ఉండి సంరక్షిస్తూ ఉండాలి అని ప్రార్థించుకునేవానికి వెనుకవైపున పాదశబ్దములు మాత్రమే వినిపిస్తుంటాయి. "ఓ భగవంతుడా! నా కష్టములు నీకు కనిపించటం లేదా? నా ఏడుపు నీకు కనిపించటం లేదా?" అనే వాళ్లకు కన్నులు మాత్రమే కనిపిస్తాయి. "నా రోదన నీకు వినబడటంలేదా? నా ప్రార్థన నీవు వినటం లేదా?" అని ప్రార్థించేవాని దగ్గర చెవులు మాత్రమే ఉంటాయట. షిరిడీలో బాబా ఒక భక్తునితో, "నేను ఎప్పుడు నీవెంటనే ఉన్నానురా. నేను నీ వెనుకనే వస్తున్నానురా నీవెంట" అన్నాడట. కొంచెం దూరము పోయి ఈ భక్తుడు వెనుకకు చూచుకున్నాడుట. వెనుక బాబా కనిపించలేదు. "సాయిబాబా ఎంత అబద్ధము చెప్పాడు! నీ వెనుకనే ఉంటున్నానని చెప్పాడు కదా! నా వెనుక కనిపించటం లేదే" అనుకొని వెళ్లాడు బాబా దగ్గరకు, "మీరు ఇంత పెద్దవారు కదా. అబద్ధాలు చెప్పవచ్చా? నా వెనుకనే ఉంటాను అని చెప్పారు. నేను వెనుకకు తిరిగి చూస్తే మీరు లేరే?" అని అడిగాడు. "ఒరే సైతాన్! ఇదేనా నీ బుద్ధి? నీవు తిరిగినప్పుడు నీ వీపు కూడా తిరిగింది కదా. నీ వీపు తిరిగినప్పుడు నేనూ తిరిగాను. నేను ఎప్పుడు నీ వెనుకనే ఉంటున్నాను" అన్నాడు. దైవముయొక్క పదములు ఎంత నిగూఢముగాను, ఎంత రహస్యమైనవిగాను, ఎంత విచిత్రమైనవిగాను ఉంటుంటాయి! అందరూ అర్థము చేసుకోలేరు. అర్థము చేసుకోటానికి నీవు ప్రయత్నించవద్దు. చెప్పినది విని నడచుకో. అదే నీ కర్తవ్యము. భగవద్విషయముల లోపల ఎంతెంతో ముందు తెలుసుకోవలసినది ఉంది. భగవద్విషయములు తెలుసుకొనుటకు ఎవరికీ సాధ్యముకాదు.

sri sathyasai vahinamrutam

సామాన్యమైన మానవుడుగా కనిపిస్తాడు. కానీ అతీతమైన శక్తి ఆవిర్భవిస్తుంది. అది అందరికీ సాధ్యము కాదు. నీ కర్తవ్యము నీవు నిర్వర్తించు. నీ సందేహములు దైవమునకు అర్పితము గావించు. అదే నీ ప్రధాన కర్తవ్యము.

1996 జూన్ 18వ తేది సాయికుల్వంత్‌హాల్‌లో భగవాన్ దివ్యోపన్యాసం.

sri sathyasai vachanamrutam